

SPORTS. SAMMENHANG
TROMSUTGAVEN

JA til EF

funn med
700

NUMMER 3-AUGUST 1972- UTGITT AV «JA TIL EF»-AKSJONEN-CORT ADELERSGT. 16-OSLO 2

Lokalsamfunnene er avhengige av markedene, sier fiskeskipper Hilmar Flåten

Utkantstrøkene i Nord-Norge best tjent med EF-medlemskap

For Troms som for de fleste utkantstrøk i Norge, vil et norsk medlemskap i EF bety de beste muligheter til økonomisk og industriell utvikling, sier fiskeskipper Hilmar Flåten i Skjervøy. - Vi vet at de fleste varer og produkter som i dag produseres i våre distrikter går til utlandet - til det som kalles eksportmarkedene. Det innebærer at de lokale bedriftene og de lokale samfunn er avhengige av å få solgt varene sine på disse markedene.

- Hvis Norge blir stående utenfor fellesskapet, innebærer det at norske produkter - og dermed også det vi produserer - ikke vil ha samme adgang til disse markedene som andre lands produkter. I stedet vil de være hindret av diskriminerende tollsatser, kvoterestriksjoner og importavgifter.

- Her i Skjervøy vet vi at fiskebedriftene både i Arviksand, i Lauksundet, i Arnøyhamn, på Skjervøy og ellers er avhengige av å få solgt varene sine i utlandet, sier Flåten. - Hvis vi ikke får adgang til det store EF-markedet betyr det at bedriftene vil gå en ytterst usikker fremtid i møte. Og blir bedriftene våre rammet, da rammes også andre deler av vårt samfunn.

Det samme vil gjelde muligheten til å få ny industri. Bli Norge stående utenfor EF, innebærer det at den konkurransen våre utkant-næringer møter blir hardere. I distriktene har vi ikke så stor evne til å bære slike økte belastninger, i tillegg til at vi er tyngt ned av

transportkostnader og andre vansker fra for. Mulighetene til å få tilgang på ny industri vil med andre ord bli redusert utenfor EF sammenlignet med situasjonen i dag. I realiteten vil det også være et tilbakeslag for den distriktspolitikken som man har forsøkt å føre de siste årene.

Mindre råstoff - mer foredling

- Vi må også være klar over at tilgangen på råstoffet fra havet ikke er ubegrenset, sier fiskeskipper Hilmar Flåten.

- Skal vi i framtida ha grunnlag for levelige vilkår, må vi derfor nytte ut dette råstoffet bedre og bedre. Vi må foredle fisken mer og mer, hvis vi skal kunne klare oss med det vi kan få opp av havet.

I det hele tatt er viderefordlingen av våre råvarer en betingelse for en stabil og god utvikling. Det gjelder råstoff fra havet, fra fjellene og skogene - og fra kontinentalsokkelen. Vi får mindre betalt for råstoffet enn vi får for de høyforedledede varene vi kan lage av vårt råstoff.

- Hvis Norge blir stående utenfor EF vil det bli lagt toll og restriksjoner på høyforedledede produkter, sier Flåten.

- Råvarene vil imidlertid gå tollfritt, og det er ikke vanskelig å tenke seg at andre vil kunne nytte ut vårt råstoff til sin fordel. Bli vi med i EF vil de varene vi foredler selv komme tollfritt inn - og vi kan sikte vår egen næring bedre.

Det er ikke bare fiskeprodukter dette gjelder. Det gjelder bergverk, treforedling m.m. der det i Troms finnes muligheter til videre utvikling. Utenfor EF kan det vise seg at det blir umulig å skape trygg drift og stor nok avsetning av foredledede produkter. Og ikke bare det - blir vi stående utenfor kan arbeidsplassene komme til å bli eksportert, fordi det vil bli reist foredlingsbedrifter på vårt råstoff i europeiske land. Vi vet at en ledende norsk fiskeeksportør har sikret seg industriomt i Amsterdam for det tilfellet at vi ikke kommer med i EF.

R. Johnsen:

VI TRENGER ET FELLES-SKAP I EUROPA

Gjennom debatten omkring norsk medlemskap i EF synes det for meg som at folk flest legger alt for stor vekt på landets framtidige økonomiske velstand. Mange innlegg i presse, radio og TV kan virke som at folk er livende redd for å miste noe av den velstand vi lever i i dag.

I forbindelse med et eventuelt medlemskap i EF legger jeg personlig ikke så stor vekt på den økonomiske side av saken. Landbruk, fiske og industri må etter min mening komme i annen rekke. For meg betyr fellesskapet i ordets rette betydning det vesentligste. Et fellesskap i Europa må bety at landene feler seg nærmere knyttet til hverandre, og at fellesskap betyr vennskap.

Hadde vi for 60 år siden hatt et fellesskap i Europa, som det som nå er i ferd med å skapes, er jeg ganske sikker på at de 2 verdenskriger med all dens grusomhet, hadde vært unngått. De av oss som er gamle nok kan vel ikke unngå å minnes den siste verdenskrig og hva den gjorde til den landsdel i Norge som vi bebod i dag. Jeg kan vanskelig forstå at folk som opplevde den siste verdenskrig i Nord-Norge kan si NEI til et fellesskap i Europa.

Jeg har selv vært aktivt med i 2 kriger, bl.a. den siste verdenskrig, hvor jeg var med i England og invasjonen på kontinentet. Jeg skal ikke her komme inn på noen enkeltheter, men bare nevne at det jeg opplevde under disse 2 kriger ønsker jeg ikke at jeg selv eller andre skal oppleve på ny.

Gjennom et fellesskap i Europa er jeg overbevist om at tvister, som 2 ganger har utløst en verdenskrig, i framtiden vil kunne ordnes ved fredelige forhandlinger i EF.

Vi lever i stor velstand i Norge i dag. Jeg er imidlertid villig til å gi avkalt på mye av denne velstand dersom jeg derved kan oppnå at mine barn og barnebarn kan slippe å gjennomgå det som vi eldre opplevde i 1940 - 45.

Derfor sier jeg «Ja til EF».

La oss se litt på fiskeriene, som har spesiell interesse i vår landsdel. Fisk og fiskevarer ga i fjor 1,4 prosent av bruttonasjonalprodukt og 13 prosent av samlet vareuttorsel. 85 prosent av fiskeproduktene ble eksportert i 1971. Det skulle derfor være klart at eksporten er avgjørende for fiskerieringen og arbeidsplassene innen næringen.

I tidsrommet 1959-1970 økte salget til utlandet med bare 7 prosent. Eksporten av frossenfisk og hermetikk økte imidlertid med hele 205 prosent.

Hele 61 prosent av denne økning gikk til det tollfrie EFTA, mens bare 7 prosent gikk til EF-landene. Forklaringen på dette er ganske enkelt at det er toll på foredledede varer til EF. Det er 15 prosent toll på frossenfilet og mellom 20 og 25 prosent toll på hermetikk. For frossenfisk er tollens tilsvarende 1/4 - 1/3 av råfiskprisen. 42 prosent av Norges fiskeeksport gikk i 1971 til de seks EF-landene pluss Storbritannien.

Forts. s. 8

Redaktør Erling Hall-Hofsøe, formann i «JA til EF» i Harstad:

FISKERIENE, NORD-NORGE OG EKSPORTEN

I den pågående diskusjon om EF er det fra motstandernes hold hevdet at Norge vil klare seg like godt utenfor EF som innenfor fellesskapet. Når en ser på norsk eksport er dette en påstand som ikke er holdbar.

JA til EF

Redaktør
John Inge Valestrand

Redaksjonsutvalg: Bjarte Botnen, Leiv Vidvei,
Grethe Værnø, Ola H. Metliås, Sverre Jervell
Cort Adlersgt. 16, Oslo 2 - Tlf. 56 51 85

Sverige må sitte på gangen

EF-debatten er en diskusjon om vår plass i Europa. Slaget om å holde Norge helt utenfor EF er tapt. Ingen norsk politiker vil ta ansvaret for en slik politikk. Bare 6 uker før folkeavstemningen går nei-folkene inn for en handelsavtale med EF etter svensk monstret.

Striden i dag står derfor om to grunnsyn - medlemskap eller handelsavtale.

For tilhengerne var de svenske forhandlingene en bekreftelse på noe de hadde ventet. Det svenske ønsket om medbestemmelse i EF ble avvist. Svenskene knytter seg derfor til EF, samtidig som de mister retten til medbestemmelse. De må «sitte på gangen» mens andre land former en politikk og treffer beslutninger av største betydning for det svenske samfunn.

Sveriges nøytralitet utelukket medlemskap. Valget sto mellom en handelsavtale og ingen avtale. Svenskene var derfor beredt til å ta de ekstrabelastninger som følger av en handelsavtale.

Er Norge nødt til å ta disse ekstrabelastningene?

På grunn av sammensetningen av norsk eksport og skipsfartens betydning, vil en handelsavtale koste langt mer for Norge enn for Sverige. Hver enkelt borger skal være med på å betale dette tapet i form av mindre lønnsøkninger eller høyere skatter og avgifter. Dersom norsk økonomi svekkes, vil det svekke vår evne til å løse samfunnsoppgaver innenfor sosial- og helsesektoren, utdanning, miljøvern, distriktsutbygging.

En handelsavtale vil frata norske politikere stemmeretten i europeiske spørsmål. Norsk konkurransepolitikk, deler av distriktspolitikken og hovedlinjene i den økonomiske politikken vil bli bestemt av organer der Norge ikke er med.

Det må gjøres klart hvem som skal betale regningen med en handelsavtale. Vi vil også vite hvem som skal ta ansvaret for en slik avtale.

Nei-folkene, som tidligere har gitt uttrykk for mistillit til regjeringens EF-forhandlinger, vil at den samme regjering skal ta ansvaret for en handelsavtale. Selv er de ikke villige til å bære dette ansvaret.

Vi avviser en avtale som fratår Norge stemmerett i europeiske spørsmål og som påfører landet store økonomiske belastninger.

Vi avviser en handelsavtale ingen norsk politiker ønsker å ta ansvaret for.

Vi vil ikke passivt tilpasse oss EF, vi vil være med på å forme det europeiske samarbeidet.

Til «JA TIL EF»-aksjonen, Cort Adlersgt. 16, Oslo 2, Tlf. 56 51 85

Postboks 2599, Solli, Oslo 2.

Jeg ønsker å tegne meg som støttemedlem og

vil gi et bidrag på kroner

som er sendt over postgiro 210811

er sendt over bankgiro 8200.01.40208

følger vedlagt i sjekk

Jeg ønsker informasjonsmaterieill tilsendt

Jeg ønsker å delta i det lokale arbeid.

Navn

Adresse

Kontroll: Ildal, Waaler & Co., Statsautoriserte revisorer.

Skånland-utvalgets rapport ikke noe NEI-argument

Målsettingen i Norges økonomiske politikk er den samme innen EF

Jeg er tilhenger av Norsk medlemskap i EF, sier direktør Hermod Skånland

I den pågående EF-debatt blir det flittig referert til det såkalte Skånland-utvalgets rapport. Utvalget, som hadde direktør Hermod SKÅNLAND i Norges Bank til formann, ble oppnevnt av regjeringen for å undersøke hvilke virkninger en økonomisk og monetær union innenfor EF vil ha på norsk økonomi.

Folkebevegelsens organ «EEC-NYTT» nr. 6 for mars/april i år omtaler utvalgets rapport, og i innledningen til denne artikkelen heter det: «Det dokumentet som gruppen har laget brukes i dag hovedsaklig av EF-motstandere. Det er svært få pro-EF-argumenter å finne i denne bunnsoljide innstillingen».

- Synes De at utvalgets rapport blir misbrukt i debatten, Skånland?

- Hvis en har som utgangspunkt at avståelse av nasjonal suverenitet er et onde, kan en nok i denne rapporten finne ammunisjon for EF-motstand. Personlig er jeg tilhenger av norsk medlemskap, kanskje mer ut fra politiske enn økonomiske overveielser, og for meg fremstår da rapportens konklusjon mer som en påvisning av hva et forpliktende økonomisk samarbeid innebærer dersom dette fører fram i samsvar med de planene som er trukket opp for en økonomisk og monetær union, sier Skånland.

- Det er ingen tvil om at en slik union vil gripe inn i hvordan de enkelte medlemstater fastlegger sin økonomiske politikk, og det sier da også utvalget klart. Det ligger imidlertid ikke nødvendigvis i det, slik en gjerne får inntrykk av i debatten, at den politikk som faktisk blir ført, vil bli vesentlig annerledes. Målsettingen vi i Norge har hatt for vår økonomiske politikk er i hovedsak den sam-

me som innen EF, og denne vil langt på veg også bestemme hva slags politikk som kan utformes, enten vi er medlem eller ikke. I noen grad vil nok virkemidlene måtte revideres, men det er jo ikke alltid sikkert at de virkemidler vi har funnet fram til, f.eks. i foredlingspolitikken, er de beste tenkelige, sier Skånland.

- Men det vil altså bli en begrensning av selvvråderetten? - Det vil finne sted en begrensning såvel i landenes selvvråderett som i deres egenmektighet, svarer Skånland.

Vi tar opp spørsmålet om de frie kapitalbevegelser, som har vært særlig flittig brukt i EF-debattens argumentflom.

- Vi skal ikke overdrive virkningene av de frie kapitalbevegelser. Hovedregelen vil nok være at de som rår over kapital, vil finne det mest regningsvarende å anvende den der de har sitt produksjonsutstyr, kort sagt der de bor. Mange har særlig vært opptatt av at frie kapitalbevegelser vil føre til et høyere rentenivå. Vi bør imidlertid være oppmerksom på at påstanden om det lave rentenivået i Norge etter hvert er blitt en sannhet med visse modifikasjoner. På mange områder ligger vårt rentenivå like høyt som i EF. Tilpasningen vil kanskje derfor ikke bli så stor som enkelte forestiller seg.

Hva med renten på boliglån? - Det er ingen bestemmelser innenfor EF som hindrer staten i å låne ut til boligformål til

lavere rente og dekke finansieringen over statsbudsjettet. For såvidt behøver ikke EF-medlemskap få noen betydning for renten på Husbank-lån. Det må imidlertid også tilfoyes at en slik subsidiering over statsbudsjettet etterhvert kan komme til å bli temmelig dyr, og det er derfor et åpent spørsmål om vi vil finne denne formen for boligstøtte hensiktsmessig. Det at man kan holde uforandret rente til boliglån er ikke det samme som å si at det vil være klokt å gjøre det. På den annen side har man jo ikke noen sikkerhet for at vi i all framtid vil finne det hensiktsmessig å gi boligstøtte gjennom et generelt lavt rentenivå, selv om vi ikke blir medlem av EF. Konklusjonen blir derfor at vi kan holde en lavere rente enn markedsrenten for husbanklån også om vi blir medlem, men hva vi faktisk kommer til å gjøre i tiden framover, kan ingen si i dag, og det uansett medlemskap eller ikke.

-Hva vil en økonomisk og monetær union i EF få å si for Norge, hvis vi sier nei til medlemskap?

-Den politikk som EF-landene fører vil få større betydning for norsk økonomi enn noe enkelt land eller noen annen gruppe av land. Det er med dette som perspektiv vi må stille oss spørsmålet om ikke medinnflytelsen er av større betydning for oss enn den suverenitet som den forutsetter, sier direktør Hermod Skånland.

Ved et EF-nei:

UTKANT-NORGE MÅ BETALE REGNINGEN

Ingen grunn for oss å følge Sveriges eksempel, sier Reidar Carlsen

Det svenske forhandlingsresultatet ble som ventet, sier Reidar Carlsen, formannen i «JA til EF»-aksjonen og til daglig direktør for Distriktenes Utbyggingsfond. - Sverige må ta hensyn til sin nøytralitetspolitikk og er derfor villig til å ta de ekstraomkostningene som følger av handelsavtalen. Det er ingen grunn til at vi skal ta disse omkostningene, - særlig fordi det i siste runde blir distriktene som må betale regningene. Vi vet at en handelsavtale vil ramme Norge langt sterkere enn Sverige.

-Med en handelsavtale vil Norge knytte seg økonomisk til EF, samtidig som vi må fraskrive oss retten til medbestemmelse. Vi må «sitte på gangen» mens andre tar beslutninger som angår vårt samfunn. Dette er noe helt nytt når det gjelder våre avtaler med andre land, sier Reidar Carlsen.

-Bortsett fra skipsfarten er det

aluminiums- og ferrolegeringsindustrien som rammes, sier han. - Dette er industrier som ligger i utkant-Norge. Når vi også vet at fiskeforedlingsindustrien rammes, vil det være vanskelig å bortforklare at det er distriktene som må betale en vesentlig del av regningene ved en handelsavtale.

- Det norske folk må vite hva et

nei betyr for folkeavstemningen. Derfor må nei-folkene si klart fra hvem som skal betale regningen, sier Reidar Carlsen. - Skal statens inntektstap følges opp av høyere skatter og avgifter, eller skal vi redusere ytelsene til sosialpolitikken, distriktsutbygging og andre samfunnsoppgaver. Vi vil ha klar beskjed om hvordan motstanderne skal løse dette.

Gårdbruker Skjellerudsveen:

Vi får flertall i EF

Det norske samfunn med hendene i fanget mens 700 bruk årlig legges ned

Vi kan naturligvis aldri være helt sikre på hvordan framtida vil bli og jeg er for min del fullt oppmerksom på at det innenfor Vest-Europa finnes sterke kapitalinteresser som har sine ønsker. Men garantien for at EF vil bli et positivt skritt for Norge finner jeg først og fremst i dette: vi som utgjør flertallet i de ti EF-landene - f.eks. landarbeiderne i Italia, bøndene i Frankrike og industriarbeiderne i Tyskland - vi har alle de samme interesser. Og det er dette flertallet som har makt til å bestemme kursen.

Disse ordene faller under en samtale på Mjosas østside og det er gårdbruker Kristian Skjellerudsveen som begrunner sitt positive EF-standpunkt på denne måten. Skjellerudsveen er kommunalpolitisk veteran på Lillehammer med 23 år bak seg i kommunestyret og partimessig representerer han Venstre. Også vi som lever av jorda bør ta stilling til EF etter å ha funnet fram til en helhetsvurdering, sier Skjellerudsveen, - og sely om dette er en sak som gjelder framtida, så er vi først nødt til å kaste et blikk bakover. Jeg kom til verden under første verdenskrig og opplevde den andre - og jeg husker perioden mellom de to krigene da tyskerne og franskmenn bygde opp sine forsvarslinjer slik at det til sist måtte bli en krig. Etter 1945 har vi derimot fått et forpliktende samarbeid i Vest-Europa og er ikke dette et så verdifullt grunnlag for en bedre

verden at Norge må være med?

Samme som Gerhardsen

Idag kritiseres Roma-traktaten for å være ensidig økonomisk orientert, men dette var den gang nødvendig fordi man måtte ta til på det praktiske plan. EF's målsetting var forøvrig den samme som Einar Gerhardsens levestandardbegrep. - Jeg synes ikke det er nødvendig å pakke dette med suvereniteten inn i bomull. Vi må avgi suverenitet og får medbestemmelsesrett. Slik er det alltid i forholdet mellom mennesker: Vi må ta hensyn og avgi suverenitet i familien, i kretsen, i lokalsamfunnet. Årsaken er kort og godt den at vi står overfor oppgaver som må løses innenfor et fellesskap - om dette skal være stort eller lite er avhengig av oppgavens omfang og karakter.

- Det fins en rekke oppgaver

som bare kan løses gjennom internasjonalt samarbeid: forurensning, miljøvern, valuta-problem og de multinasjonale selskaperes sterke stilling, for å nevne noen.

Hva med jordbruket?

- Jordbruksprotokollen kritiseres fordi den ikke med 100 prosents sikkerhet slår fast hvordan utviklingen skal skje. Men en slik garanti har vi da heller ikke i dag i og med at jordbruksavtalene er to-årige. Det som i framtida blir avgjørende er om det er mulig å betale jordbrukerne det de rettmessig har krav på fordi de utfører en viktig jobb for samfunnet.

- Jeg kan ikke riktig forstå at dette med mjølkesubsidiene er så viktig. Det er av langt større betydning at Fellesskapet har erkjent at norsk landbruk har vansker som er av en varig karakter og målsettingen for lan-

dets jordbruk blir som den har vært.

- Enkelte har også kritisert bruken av støtteordninger som arealtrygd. Men jeg kan ikke fatte denne kritikken: dersom en gårdbruker skal ha 1000 kroner i inntektsoverføring fra samfunnet, så må det da være det samme hvordan han får de. Aller minst skjønner jeg formannen i Småbrukarlaget som går mot medlemskap i og med at et system som differensierer mellom store og små bruk og alt etter hvor i landet de ligger, absolutt må være til fordel for små gardsbruk i utkantene. Et slikt system vil også kunne fungere meget fleksibelt.

Illusjon

- Det er forøvrig en illusjon å tro at Norge gjennom jordbrukspolitikken alene kan holde opp de små brukene. Her må jordbrukspolitikken samordnes med distrikt- og sosialpolitikk. I EF har man fortidspensjonering og en rekke andre aktive tiltak mens det norske samfunn sitter med hendene i fanget og ser på at det legges ned 700 bruk i året. En skulle ofre litt mer tanke på nettopp dette, men det later til at landbruksorganisasjonene aksepterer hva som helst bare Norge ikke kommer inn i EF.

Ikke så gjestfritt

- Under EF-debatten har vi sett stygge utslag av nasjonalt hovmot. Det later til at vi nordmenn tror at vi er de ypperste på alle områder, men jeg har for min del ingen tro på noen invasjon av utlendinger fra første januar 1973. Dette landet er ikke utpreget gjestfritt, og hvilke faktorer som skulle gjøre utenlandske etableringer kombinert med import av arbeidskraft noe lønnsomt, kan ikke jeg forstå. Derimot er vi selv avhengig av

utenlandsk kapital, det så vi da det for et par uker siden ble lånt 650 millioner kroner til bygging av et oljeraffineri.

- EF-motstanderne argumenterer ofte som om alle bestemmelser i Roma-traktatene og andre dokumenter utelukkende skulle ta sikte på å komme Norge til livs. I virkeligheten gjelder de for alle - og på enkelte områder tror jeg de andre EF-landene har liten interesse for Norge. Det gjelder blandt annet jordbruksvarer der Norge blir et altfor lite marked. Eneste problemet blir nok danskene, men det ville vi jo ha fått innenfor NORDØK også.

Tenker mer på sin egen stilling

- Landbruksnæringsens organisasjoner burde i det hele tatt tenke mer på at Norge kanskje blir medlem av EF selv om de er imot. Det ville være mer enn nok å forberede seg på. Men det ser ut til at Hans Borgens mektige stilling spiller inn, og en kan av og til få mistanke om at lederne for de store næringsorganisasjonen innen jordbruket tenker mer på sin egen posisjon enn på landbrukerens. For det er klart at de kan ikke fortsette som før.

Skjellerudsveens gard ligger midt i et godt jordbruksdistrikt og han ferdes mye blant en yrkesgruppe som ikke er kjent for sin positive holdning til EF. Har han merket noen reaksjon fordi han selv går varmt inn for norsk medlemskap?

- Nei, her går det skikkelig for seg, folk på disse kanter er sindige og jeg tror mange jordbrukere kommer til å stemme ja fordi de er klar over at landbruket si framtid er knytta nøy til det norske samfunnet i sin helhet og at et medlemskap totalt sett er den beste løsningen for alle oss som bor i dette landet.

Sosialsektoren og helsestellet styrkes i EF

I et opprop som har tilslutning fra omkring 8 - 900 mennesker som arbeider i legetjenesten, i helsetjenesten og i sosialsektoren i Norge, blir det oppfordret til å stemme JA ved folkeavstemningen 25. september. Det blir i oppropet slått fast at man anser det som en fordel at Norge slutter seg til Det Europeiske Fellesskapet.

Dette syn bunner i en helhetsvurdering av våre muligheter til å føre en forebyggende sosialpolitikk så vel som en videreutbygging av våre sosiale ordninger, heter det.

Oppropet peker også på nødvendigheten av å skape et samarbeid som sikrer freden mellom folkene. Forurensnings- og forsøpplingsproblemer, vern av natur og ressurser er også av de spørsmål som bare kan løses gjennom forpliktende internasjonalt samarbeid.

Det blir pekt på at endringene som skjer i vår tid skaper utrygghet og uro blandt menneskene. Det er derfor nødvendig å kunne kontrollere og styre endringene i samfunnet. Innen de enkelte nasjoners grenser

kan man ikke makte det, et samarbeid ut over grensene må til. Ikke minst for å sikre den økonomiske bæreevne som trengs for å kunne løse oppgavene innen helsestellet og sosialsektoren.

Et medlemskap i EF vil ha forholdsvis små direkte virkninger på våre trygdeordninger og på utbyggingen av helsestellet. Alle EF-land anser dette for å være nasjonale oppgaver. Men Norge trenger en trygg økonomi for å bære de trygdeordninger og den helsetjeneste vi har og skal bygge videre ut. Mange sosialpolitiske problemer må dessuten løses på mellomfolkelige plan. Alt dette er sterke grunner for at Norge bør bli med i EF.

Den svenske jordbruksavisen «Land» deler ikke på noen måte de norske EF-motstandernes begeistring for den handelsavtale vårt naboland har fått med EF. Tvertimot vil den skape vanskeligheter for jordbruket som taper viktige markeder. Avisens tegning fra 28. juli sier mer enn mange ord....

En liten räddningslina har till slut kastats ut från den stora tunga farkosten till den lilla bräckliga jollen...

De sto sterkt står de sterkt

Engang gikk de for Alvdals ære som skiløper-bygd og oppnådde mer enn de fleste våget å regne med. Nå har de igjen stilt til start, ikke i skiløypa, men i «JA til EF»-aksjonen. I mellomtiden er Halvard EGGSET blitt en jordbruker hvis dyktighet Alvdal er minst like stolt av som hans bragder på ski. Per SAMUELSHAUG er sjef for Nord-Østerdal Kraftlags avdeling i Alvdal, mens Magne GJERMUNDSHAUG har slått seg på pelsdyroppdrett med snekkeryrke som attåtnæring. Han følger oppfordringen og viser oss Norges Skiforbunds kjempestore vandrepokal for krets lag i kombinert, vunnet til odel og eie av Magne, Olav og Ottar Gjermundshaug, og stasjonert hos Magne fordi han var eldstemann på laget.

Halvor Eggset - like dyktig jordbruker som han en gang var i løypa.

Bestefar Magne Gjermundshaug kan lese en masse kjente skiløpernavn på Skiforbundets vandrepokal i kombinert som krets laget som brodrene Magne, Olav og Ottar sikret for Nord-Østerdal etter 32 års kamp i løype og hoppbakke. Mang en interessant beretning å lytte til for unge Viggo.

- Jeg tilbød Olav og Ottar at vi skulle ta en høyst familiær konkurranse om hvem av oss som skulle ha trofeet til oppbevaring, men fikk avslag på tilbudet forteller «storebror». Det var sympatisk gjort av dem. Jeg måtte ha stilt til den dysten som 35-åring.

Og således kan vi altså sitte hos Magne og lese skiløpernavn gravert i solv, tett i tett over en halv meter høy pokal - vinnerlag fra 1920 til 1952.

Øverst på kanten er både Torleif Haugs og Johan Grottsmbråtens navn å finne.

- Glem nå ikke at Asbjørn Stoholen på Tynset et år måtte hoppe inn på Nord-Østerdalslaget fordi en av oss brodrene ble sjuk. Laget vant selv om Stoholen falt i et av hoppene. Han har erget seg unødig over det fallet, Stoholen, sier Magne Gjermundshaug.

Tror på samarbeid

- Hvorfor torn for «JA til EF»?
- Fordi jeg tror på samarbeid. Jeg håpet på Nordok som så mange andre. Når vi ble skuffet i de forventningene, har vi ikke annet alternativ enn EF. Og når det innbyrdes stridbare Europa endelig har forstått og

Motstandernes prisagitasjon er uriktig

Subsidiepengene kan brukes til støtteordninger, sier statsråd Inger Louise Valle

Motstandernes prisagitasjon er uriktig!
I Regjeringens markedsmelding har en beregnet prisvirkningen på kort sikt bl.a. av at visse forbrukersubsidier faller bort ved EF-medlemskap, til 0,5 % pr. år. Dette er en liten andel av den prisstigning vi har hatt i de senere år. Myndighetene kan redusere denne prisvirkningen ved å bruke de vel 600 millionene vi vinner inn ved at forbrukersubsidiene faller bort i sin nåværende form, til sosiale støtteordninger som f.eks. barnetrygd og bostotte, skatteomlegginger eller til melkesubsidier.
Den prisagitasjon vi nå om dagen ser fra motstandernes side er derfor direkte uriktig.

- Vil norsk medlemskap i EF kunne føre til bedre muligheter for kontroll med prisutviklingen?
EF har bygget opp et omfattende apparat for å få bedre kontroll med monopoler som går over landegrensene, og en urimelig prisfastsettelse som skyldes private konkurransereguleringer.
Sist grep EF inn i forbindelse med sukkerprisene i Europa. Gjennom et EF-medlemskap vil Norge kunne være med på å utforme en politikk for bedre kontroll med multinasjonale selskaper, monopoler og private prisavtaler. De som bare har en handelsavtale, må også følge Fellesskapets konkurranseregler, men de vil ikke få

være med på å utforme og tolke reglene. Prisene har i de senere år steget sterkere enn tidligere i alle vest-europeiske land. Bedre prisstabilitet er blitt et høyt prioritert mål i Vest-Europa. Siden landene eksporterer prisbolger til hverandre, bl.a. gjennom uheldige variasjoner i den økonomiske aktivitet og forandringer i valutakursene, må disse problemer håndteres i fellesskap. For Norge med sin utadvendte økonomi er det særlig viktig å være med på å bestemme den politikk som her skal utformes. Ved en handelsavtale mister vi en slik mulighet, sier statsråd Inger Louise Valle.

Skogdirektør Hans Kr. Seip EF-medlem

Åpenb fordele er vikt

Hele 86 prosent av skogei har skogen. Skogressur distriktspolitisk sammen fra et helhetssyn i relasjon

Det er skogdirektør i Landbruksdepartementet, Hans Kr. Seip som sier dette. Seip er bosatt i As hvor han blant annet er formann i Menighetsrådet. Han er også sterkt engasjert i Kirkens Nodhjelp.

- Forhandlingsresultatet for jordbruket er tilfredsstillende, til

i løypa - nå på JA-siden

onsekvensen av, at samarbeid er eneste utvei for å løse våre problemer, kan det bare bli JA til EF. Når JA til EF er på aktivitet så er det naturlig fordi man ikke roligere på uholdbar agitasjon vi bør holde oss utenfor samarbeidet.

er fått et forhandlingsresultat som det er all grunn til å være tilfreds med. Man kan da uten videre se på at dette resultatet og mistenkeligvis den håper at vi skal bli selv utenfor det samlet som vi vet kan komme ut på så mye for oss. Ikke utenfor i bygdene bor vi sett at vi ikke kan la og utviklingen løpe fra den aktivitet i distriktene i håper på, vil ikke tåle å vente og se periode. Det blir bli for tynt lokalmiljø videre på. Og vi kan ve at vi kommer for sent mestre f.eks. forurensningsproblemer. I sommer er også i Alvdal målt nedbør i surhetsgrad så stor at ikke kan leve fisk.

sa skal vi kanskje dra lina ned over orene og sitte i vår egen krok av i stedet for å være aktivt på samarbeid om avgjørelser som bare kan

løses tilfredsstillende nettopp ved samarbeid?

- Nei, sier Magne Gjermundshaug, kan man formå å rydde unna noe av skremselsagitasjonen og medvirke til et positivt JA ved folkeavstemningen i september, så gjør man det mer enn gjerne.

Begeistret av fellesskapstanken

- Knappt noe har begeistret meg mer enn den europeiske fellesskapstanken da vi første gang ble kjent med den for mer enn ti år siden, sier Per Samuelshaug og ler til spørsmålet om man ikke blir overdreven individualist av å vinne fem-mila i Holmenkollen. Knappt noe skaper mer av samkjensle enn idretten.

- Også her i landet fikk man inntrykk av at fellesskapstanken ble møtt med bred oppslutning i første omgang, men senere kunne man bare undre seg over at grupper i befolkningen endret kurs - og det med de besynderligste motiveringer.

- Jeg er mest forundret over at ungdomsorganisasjoner går mot samarbeidstanken, sier Samuelshaug. Vurdert med erfaringer fra krisetid og krigstid, er denne motstanden ikke

til å begripe. Samkvem, utdanningsmuligheter på videst mulig grunnlag, ekspanderende næringsliv med rikt tilbud av arbeidsplasser må da være enhver generasjons ungdomsdrøm. Og de eldres ønske om å kunne gi ungdommen som tilbud.

- Vi vet at disse mulighetene ligger i EF-samarbeidet.

- Egentlig har vi vel for lenge tålt og oversett Nei-folkens uholdbare framstillinger. Nå får det bli en oppgave å imøtegå dem.

Jordbruket utslagsgivende

- Jo, jeg er medlem av Norges Bondelag og jeg har også forsøkt å skjotte mine tillitsverv i Bondelaget på beste måte, men jeg kan ikke gi noen rimelig forklaring på hvorfor så stor del av Bondelagets medlemmer går imot norsk EF-medlemskap, sier Hallvard Eggset. Personlig liker jeg heller ikke alt i den jordbruksavtalen vi har fått med EF, det ville f. eks. ha vært positivt å få alt av tilskuddsordninger knyttet til produksjonsfremmende tiltak, men i en hver avtale skal det tas hensyn til to parter, og etter min vurdering kan norsk jordbruk gå fortroingsfullt til EF-samarbeidet etter den avta-

len vi har fått. For det første fordi den standard vi her er garantert, for det andre fordi vekst og utvikling i næringslivet forøvrig også er vilkår for ekspansjon i jordbruket, og for det tredje - og det er i hovedsak det viktigste - at man kan utvikle et Vest-Europa som bygger på samarbeid om sine problemer og sine utbyggingsoppgaver.

- Men jeg vil ikke legge skjul på, sier Eggset, at det var avtalen for jordbruket som var utslagsgivende for mitt standpunkt i EF-spørsmålet selv om

jeg fra første tid har hatt de største sympatier for fellesskapstanken. Med forventninger vil man nå følge EF's opplegg for distriktsutbyggingen.

- Nei, jeg kan ikke forstå den negative holdning som er kommet til uttrykk både i Bondelaget og i Småbrukarlagets landsmøte. Fra en jordbrukers synspunkt må man kunne være stort sett fornøyd med den avtale vi har fått og med de vilkår norsk jordbruk i følge avtalen, stilles overfor. Jeg ser det da også som en oppgave å spre forståelse for dette.

Per Samuelshaug - knapt noe skaper mer samkjensle enn idretten.

er
om
kap:

are

er for skogbruket og for bygdene

erne i Norge driver samtidig jordbruk og bor i den bygda hvor de senere ligger hovedsakelig i utkantstrøk, og teller mye i seg. Disse forhold burde tilsi at man vurderer bygdenæringene ut til norsk medlemskap.

er Seip. For skogbruket er EF-medlemskap så bare fordeler at man ikke fant det nødvendig å handle om dette. Norsk EF-medlemskap vil medføre at vi i større grad vil kunne ekere høyt foredlede skogprodukter, noe som igjen fører til stabile priser og et

stabil marked. Det siste er ikke minst viktig.

- Tommerprisene vil få en tendens til å ligge høyere enn i dag, noe som naturlig gir bedre lønnsomhet og større muligheter for utnyttelse av skogen i utkantstrøkene. Distriktpolitisk vil dette få en vesentlig betydning, naturligvis også for bon-

denesiden mesteparten av skogen er på deres hender, understreker Seip.

De økonomiske fordeler for landbruket teller likevel ikke mest, mener Hans Kr. Seip. - For meg står det som vesentlig at EF åpner veien til større forståelse og balanse i Europa.

Fylkesmann Petter Koren:

Europas fred er avhengig av demokratisk samarbeid

Norge har en naturlig plikt til å være med

Så lenge jeg har vært opptatt av spørsmålet om Europas fremtid - helt fra min gymnasietid faktisk - har jeg ment at Europas fred er avhengig av at flest mulig av de demokratiske land i Europa går sammen i et forpliktende samarbeid. I dette samarbeid har Norge en naturlig plikt til å være med, sier fylkesmann Petter Koren i Akershus.

Petter Koren har en lang politisk erfaring bak seg, blant annet 16 år som representant for Kristelig Folkeparti i Oslo Bystyre. Da han ble fylkesmann trakk han seg tilbake som aktiv politiker, men han opprettholder medlemskapet i sitt parti.

Fylkesmannens EF-stand-

punkt er ikke begrunnet ut fra økonomiske betraktninger. - Jeg er ikke interessert i hva som lønner seg økonomisk for den enkelte eller for de enkelte næringer. For meg er det vesentlig at vi i EF vil stå sammen i et forpliktende samarbeid for fremtidig fred og frihet i Europa, sier fylkesmann Petter Koren.

Jorunn Asbøll, Orkanger: «Ufattelig at kommune- politikere kan være imot»

Det er jo nye arbeids- plasser vi har behov for

Det er likningssekretær og kommunepolitiker Jorunn Asbøll i Orkanger som sier dette i en samtale med «JA til EF». For henne er det to sider av EF-medlemskapet som er like viktige: Norge må få en trygg økonomisk framtid - og nasjonene må samarbeide mot de farer som truer hele klodens eksistens. Skal det lykkes å redusere forurensningen, så må det komme konkurranseregler og bestemmelser som gjør det mulig for industrien i hvert enkelt land å gjennomføre de nødvendige tiltak. Jorunn Asbøll er også direkte

knyttet til jordbruket i og med at hennes mann er forpakter av en gard. Hvorfor deler du ikke den skepsis som synes å være så sterkt blant denne yrkesgruppen overfor EF? - Det er vel med de fleste som dyrker jorda som med meg sely: de har tillit til sine politiske ledere. Jeg stoler på Bratteli, de stoler på Per Borten. Når lederne sier at resultatet av jordbruksforhandlingene ikke er godt, så blir dette akseptert - til tross for at avtalen med EF slår fast at bondenes levestandard skal opprettholdes. Dessuten har vi jo i Norge det prin-

sipp at landets gevinst og tap skal fordeles, ingen av delene skal legges på en enkelt yrkesgruppe. - Men det er ingen tvil om at bondene føler seg truet. Gjennom mange år har det vært landbruksorganisasjonenes linje at en må komme fram til større enheter innen næringen, og nå spres det inntrykket at EF vil forsterke denne utviklingen. Samtidig skal en være klar over at dagens jordbruk krever store investeringer. Dette medfører at mange føler seg truet og vissheten om at stadig flere forlater jorda og yrket, gjør

ikke bildet lysere. Dette skjer uten noen som helst forbindelse med EF, men jeg har inntrykk av at mange kobler tendensen sammen med medlemskapet likevel. - Spiller det noen rolle hvilken form inntektsoverføringene får? - Nei, hovedsaken er at vi får overføringene og at inntektsnivået opprettholdes. Men det må da også nå være noe fundamentalt galt når storbønder kan håve inn titusener kroner i form av kornsubsidier. Denne ordningen skal nå opphøre uansett om vi kommer inn i EF eller ikke - og det er godt. På Arbeiderpartiets landsmøte i vår, vakte Jorunn Asbøll oppsikt med et engasjert og veltalende innlegg for norsk medlemskap. Men dersom det skulle bli et nei i september, hva bør da Bratteli gjøre? - Jeg er ikke et øyeblikk i tvil om at regjeringen Bratteli må trekke seg tilbake - selv om jeg ikke fatter hvilken annen politiker som i dagens situasjon er i stand til å lede en handlekraftig norsk regjering. Heller ikke er jeg i tvil om at et nei-flertall vil få alvorlige politiske konsekvenser for hele det norske samfunn. De fleste ansvarlige politikere har tatt et positivt standpunkt og dersom de taper, så må de andre ta over - de som av en eller annen grunn har skiftet standpunkt, Eika, Garbo og Borten. - Hva slags mot-argumenter er det som virker sterkest blant folk flest?

- Det er helt sikkert at tidligere så var det den rene mistenksomhet som rådde grunnen. Folk fryktet fremmedarbeidere, oppkjøp av hyttetomter og menneskene fra EF-landene i det hele tatt - først og fremst tyskerne. Etter hvert er det nå kommet mer saklighet inn i debatten og i kraft av dette tror jeg det blir et flertall av ja-stemmer. Motstanderne har brukt for mange skremselsargumenter som ikke holder og samtidig har de gjort mange engstelige og forvirret. Til slutt ender og sist blir dette en sak som må behandles som alle andre politiske spørsmål: det kommer an på tillit til lederne. Og da er ikke jeg i tvil om hvordan det vil gå.

- Det er kommet en spesiell kvinneaksjon mot EF og meningsmålingene viser at det er flere kvinner som er imot medlemskap enn det er menn? - Jeg synes i høyeste grad det er betenkelig med en slik spesiell kvinneaksjon, og det ikke bare i denne spesielle saken. Selv om det ennå kan være et stykke igjen til full likestilling mellom kjønnene, så tror jeg ikke vi kan oppnå noe som helst uten gjennom samarbeid. Alle med litt kjennskap til organisasjonsarbeid vet at det er dette som må til - og jeg ville ha hatt høyaktig det samme syn om det var oppstått en spesiell kvinneaksjon for norsk medlemskap. - Så Jorunn Asbøll satser på samarbeid både hjemme og ute - og går ut fra at det gjør også flertallet av nordmenn?

Ungdomskampanjen for EF Aktivt innslag i EF-arbeidet

Travle og lange arbeidsdager på ungdomskampanjens kontor

Ungdomskampanjen for EF ble dannet i midten av mars, og har utviklet seg til å bli en særdeles aktiv organisasjon. I tillegg til en rekke lokale aksjoner har Ungdomskampanjen i løpet av sommeren dekket hele landet med sin tog- og skøyteaksjon. Frivillige mannskaper har holdt husmøter, torgmøter, stands, filmframvisning og diskusjoner i en lang rekke byer og tettsteder over hele landet. En rekke nye aksjoner er under planlegging, og Ungdomskam-

panjens aktive medlemmer vil dessuten være med i utviklingen av JA til EF's sluttspurt for folkeavstemningen.

Den positive oppslutning Ungdomskampanjen har fått har vist at store deler av norsk ungdom går inn for medlemskap, og at de har et selvstendig og framtidsrettet politisk engasjement som grunnlag for sin mening. I sine mange brosjyrer og publikasjoner - ikke minst i medlemsavisen «25. septem-

ber» - har Ungdomskampanjen markert at norsk medvirkning i det europeiske Fellesskapet gir de beste muligheter for å føre den sosialpolitikk, distriktspolitikk og natur- og miljøpolitikk som framtiden krever. Et internasjonalt samarbeid mellom frie nasjoner - slik EF innbyr til - er en avgjørende forutsetning for å kunne videreføre og utbygge den politikk Norge ønsker å føre i framtiden, og for å kunne få styring på framtidens samfunnsutvikling.

Mannen bak konsumprisindeksen EF-medlemskap vil ikke få følger for familiebudsjettet

En eventuell prisstigning som følge av EF-medlemskap vil bli svært så beskjeden sett i forhold til den prisstigning vi har hatt her i landet de senere år, sier byråsjef Otto Carlson, mannen bak konsumprisindeksen i Statistisk Sentralbyrå. Som en direkte følge av norsk EF-medlemskap er det regnet med en prisstigning på bare et par prosent fordelt over en fem-års periode. Til sammenligning steg konsumprisindeksen i siste fem-årsperioden hele 34 prosent.

- Fra motstanderhold opereres det løsrevet med beløp på 700 til 900 mill. kroner. Når imidlertid dette stilles i sammenheng med vårt totalkonsum, som i 1971 var på hele 50 milliarder kroner, blir dette en minimal prisstigning, fremholder Carlson.

Prisstigningen er utregnet på statistisk grunnlag basert på forhold for 1 - 2 år siden, og forutsetter at ikke noe blir gjort fra myndighetenes side for å dempe pristigningen. I mellomtiden har vi hatt en prisstigning i EF og Norge som har redusert differansen på enkelte varer. For sukker for eksempel, er en tidligere medregnet virkning på 0,5 - 0,7 poengs stigning allerede i dag falt bort på grunn av den sterke prisstigning på verdensmarkedet.

- Hvor ligger prisnivået i Norge i forhold til EF?

- Beregninger som ble foretatt utenfor Norge våren 1971 viste at prisnivået i Oslo lå høyere eller på høyde med nivået i hovedstedene i de nåværende EF-land.

- Vil den norske husmoren merke EF-medlemskapet på husholdningsbudsjettet?

- Nei. For en del forbruksvarer som for eksempel visse typer kjøkkenutstyr og bekledningsvarer, samt fjernsyn og radio vil prisene bli lavere. For andre varer vil medlemskap virke prisdempende på grunn av større konkurranse. En eventuell prisstigning vil konsentrere seg om få varer.

JA til EF

Bonde og småbruker Tormod Morseth, Selbu:

Hensynet til jord- og skogbruk tilsier norsk medlemskap i EF

En illusjon å tro at vi kan oppnå noe ved samarbeid uten at vi er villige til å ofre noe

Et av de mest dramatiske kapitler i vår okkupasjonshistorie er knyttet til gården Kleset i Selbu, heimen til familien Morseth.

Herfra var det Peder Morseth og de sju sønnene hans organiserte kampen mot okkupantene. Faren og en av sønnene måtte bote med livet, en annen ble merket for livet av et tysk skudd.

I dag drives gården av Tormod Morseth. Han tok over straks han var blitt fri av det militære utpå sommeren 1945, etter års innsats, bl.a. som kurer mellom Sverige og Norge. Ved siden av jordbruket og skogbruket har Tormod Morseth brukt mye av tid og krefter på kommunepolitikken, som representant for Venstre i Selbu kommunestyre. Også på dette område følger han i sin fars fotspor.

Det er spesielt skogbrukspolitikken som opptar han som kommunepolitiker, og med merkbart stolthet peker han på at Selbu var den første kommunen i landet som ytte kommunalt bidrag til bygging av skogsbilveger. Skogbruket spiller en viktig rolle både for Selbu kommune og for Tormod Morseth personlig. Eiendommen hans består av bl.a. 8 000 mål skog, derav regner han inn på 6 000 mål som produktiv.

Skogsproduksjonen i Selbu går delvis til Nordenfjelske Treforedling i Skogn og delvis til bygdas egne sagbruk, for framstilling av hytter og hus. Det er 60 mann som har sitt arbeid av denne industrivirksomheten i Selbu.

Samarbeidet er en nødvendighet

Tormod Morseth er en ivrig talsmann for norsk EF-medlemskap. Han har vanskeligheter for å forstå at folk knyttet til jord- og skogbruk ikke innser de klare fordeler som medlemskapstilknytning vil gi.

- Jeg gjorde meg opp en mening om samarbeidet i Europa allerede under krigen, sier han. Under de lange turene gjennom Sverige og Norge - ukevis i total isolasjon mange ganger - var det rikelig tid til å tenke. Dengang herjet krigen hensynsløst gjennom en rekke europeiske land. Millioner mistet livet. Jeg så det slik at skulle vi unngå slike forferdelige tragedier for framtida, så måtte nasjonene samarbeide på en ny, forpliktende måte. Det er det som er skjedd.

Det kan for enkelte synes underlig at man i denne dystre perioden av vårt liv, mens mange måtte oppholde seg utenfor landets grenser - drevet ut av norske og tyske nazister - og andre kjempet på livet i Norge - var så sterkt opptatt av internasjonale tanker.

Motstandskampen - både i Norge og i andre okkuperte land - var jo tuftet på nasjonale følelser. Men vi forsto klart at vi måtte være med og forme et internasjonalt samfunn under frie forhold. Og vi innså at vi måtte begynne med oss selv. Selv om det er et tusen mål til målet, må det første skritt tas, er det en vismann som har sagt. Og det er innlysende riktig. Europa - arnestedet for odeliggende kriger gjennom hele his-

torien - måtte utformes til en samarbeidende enhet - en enhet bestående av selvstendige stater, selvfølgelig - men en enhet basert på forpliktende samarbeid.

En drivkraft for Norge

Det var slike tanker som skapte både EEC og EFTA. Forholdene førte til at vårt land kom med i den siste handelsorganisasjon, og hva det har betydd for Norge kan ingen være i tvil om. EFTA-samarbeidet har vært en drivkraft for den økonomiske veksten i vårt land de siste åra.

Men heller ikke den norske tilmelding til EFTA skjedde uten motstand, like lite som vår tilslutning til det nordiske samarbeidet gjennom Nordisk Råd. Det er all grunn til å merke seg at det var de samme krefter som gikk imot den gang som nå står i spissen for motstanden mot EF.

- Det synes å være et hovedargument for motstanderne at EF-medlemskap vil føre til oppgivelse av vår sjøfæderrett...

- Det er en illusjon å tro at vi kan oppnå noe ved samarbeid uten at vi ofrer noe - det må gjelde alle som deltar i et slikt samarbeid. Men den suverenitet vi må avgi er en bagatell mot de fordeler vi oppnår ved medlemskap i EF. Ingen kan ta fra oss vårt norske særpreg, vår norske tankegang, den norske måten å leve på. Og vi skal huske, når vi betrakter de politiske framtidsperspektiver, at de land vi kanskje føler oss spesielt i slekt med - jeg tenker på Storbritannia, Irland, Danmark og Benelux-landene, vil få flertall i kommisjonen dersom vi kommer med. Nederland - kanskje den mest nasjonalbevisste nasjon vi kjenner, gikk også helhjertet inn for Fellesskapet. Ikke minst på denne bakgrunnen synes jeg ikke det bør være noen tvil om hva vi bør gjøre.

Jordbruket i EF

- Det synes å være temmelig bastant motstand mot medlemskapslinjen i jordbrukets organisasjoner.

- Slik den ytrer seg, ja. Men det er mange bonder som mener noe annet om den saken enn ledelsen i bondeorganisasjonene. Det merker jeg stadig på mine reiser rundt om i bygdene - Å gå imot medlemskap i EF på grunnlag av utilfredshet med jordbruksprotokollen - noe jeg ikke kan skjønne, det skulle være noen grunn til - er etter min mening ren og skjær navlebeskuerpolitikk. Med de store inntektsoverføringer som foretas fra andre næringer til jordbruket, må en etter min mening forstå nødvendigheten av økonomisk vekst. Dersom vi velger isolasjonspolitikken, dersom vi velger å mure oss inn med tollbarrierer, tror jeg bestemt det vil vise seg at industrien i lengden ikke kan tåle

den påkjenning som denne inntektsoverføringen betyr. Vi kan trygt si det slik, at sier jordbrukerne nei til EF, da er de med og sager av den greina de sitter på.

Ingen må tro, dersom den dagen kommer igjen at vi får en betydelig arbeidsledighet i Norge, at jordbruket uten videre kan regne med de inntektsoverføringer som skjer i dag.

Vi må produsere høyforedte varer

- Det kan være mye å si om jordbrukspolitikken som er ført her i landet, sier Tormod Morseth videre. Det kan nok være at noen hver stiller seg spørsmålet om den egentlig har styrket utkantene så sterkt som den burde. Når en vet at gårder i flatbygdene på 300 mål kan oppnå 45 000 kroner året i statstilskott - og at bruk i brattlende som baserer seg på kjøttproduksjon, ikke engang får den prisen som EF kan betale, da må det innrommes at det er noe galt.

Det samme gjelder etter min mening for jordbruket som for industrien, at vi må skaffe fram en høyt foredlet vare. Det er der vi har sjansen. Vår styrke ligger i dette at vi kan produsere reine varer, både når det gjelder kjøtt, meieriprodukter, grønnsaker og bær på friland. Og særlig ligger mulighetene i kjøttproduksjonen. Det er underskudd på kjøtt i EF-området.

Skogbruket i EF

- Hvordan ser De på skogbruksnæringens muligheter dersom vi kommer med i EF?

- La meg først peke på at skogbruket i dag representerer om lag tredjeparten av landbruksnæringens totale inntekter, og at 14 prosent av våre eksportinntekter kommer fra skogbruket. Et årsverk i skogbruket er verdt 48 000 kroner. Et årsverk i jordbruket - der man driver bare med kornproduksjon - er verdt ca. 12 000 kroner. Det kan være riktig å ha dette som bakgrunn når man skal forsøke å besvare dette spørsmålet.

Etter min mening bør det satses langt mer på skogbruket enn vi gjør i dag. Vi kan øke inntektene av skogen betraktelig, jeg vil tippe med 1 milliard kroner.

Men dette forutsetter at vi har et stort marked.

Også på dette feltet må vi konsentrere oss om å produsere høyt foredte varer. Vi må lage spesialkvaliteter i papir, og der høver den norske grana ypperlig, og eksportere dette til de store forbrukerland. Hva dette vil kunne bety for Norge er det ikke lett å angi i tall, men at det vil sikre skogbruket større inntekter er jeg overhodet ikke i tvil om. Men forutsetningen er at vi har fri adgang til de store markedene - at vi slipper de restriksjonene som en handelsavtale innebærer - og disse store markedene har vi i Det europeiske fellesskap.

Også av den grunn er valget for meg enkelt: «JA til EF», sier Tormod Morseth.

«Intet kan være mer usant enn dette»

Evelyn Sullerot tilbakeviser påstander fra nei-folket

For norske EF-motstanderne blir hvitt til svart og to pluss to er ikke lenger fire. Et glimrende eksempel er den såkalte kvinneaksjonen mot EF's behandling av Sullerot-rapporten: denne rapporten er utarbeidet for EF av politikerne Evelyn Sullerot og inneholder en serie konkrete forslag med sikte på å bedre kvinnens stilling i EF-landene. Fra norsk motstanderhold har det i skrift og tale blitt hevdet at rapporten er blitt sabotert av EF-kommisjonen.

Intet kan være mer usant enn dette, sa fru Sullerot under et kort Norges-opphold etter invitasjon fra JA til EF.-Jeg er høyst forbauset over denne påstanden. I alle land har man oppfattet at rapporten er utarbeidet etter initiativ fra Kommisjonen for å bedre kvinnens situasjon.

Under mitt arbeid ble jeg stilt helt fritt og allerede da første utkast forelå, vakte den positiv interesse og bidro til å påskynde utviklingen i det enkelte land. Siden er rapporten blitt utgitt av Kommisjonen.

Idag er det ikke lenger mulig å finne en kvinne som gjør samme jobb som en mann uten å få likt betalt. Dette er et resultat av forpliktelsen i Roma-traktaten om likelønn. Men dette betyr ikke at diskrimineringen er opphørt. På samme måte som utenfor EF finner vi de fleste kvinner i jobber som bare utføres av kvinner, og her er det de lave lønningene kommer inn i bildet.

Men for motstanderne ser ikke dette ut til å spille noen rolle. De vil kritisere forholdene i EF-landene og etterpå vil de klage over at det er noen som

De kjempet for fred i Europa

Det er ingen tilfeldighet at omkring 1.000 av dem som var aktive i Norges frihetskrig 1940 - 1945 har stilt seg bak et opprop til det norske folk om å stemme JA til norsk medlemskap i EF. De som står bak oppropet har sin erfaring fra krigens Europa - fra hjemmefront og utefront, fra fengsler og fangeleire. Gjennom hele det inferno disse årene var for dem, så de fram til en dag - den dagen krigen skulle avsløses av et fredens Europa med forpliktende samarbeid mellom nasjonene.

Alle som opplevde frigjørings- og fredsdagene i mai 1945, husker at det var ett ønske som sto fremst - at det etter den uhyggelige opplevelse krigen var skulle skapes varig fred i Norge, i Europa og i verden. Vi var klar over at den nasjonalistiske samfunnsformen som hadde preget vår del av verden, måtte bli avløst av noe nytt - et samfunn der vi alle måtte yte noe for å kunne bygge opp et større fellesskap mellom folk og nasjoner.

FN utgjorde i mange år grunnlaget for våre håp. Fortsatt er FN det viktigste samlingssted for verdens folk, der den felles framtid kan utvikles og droftes.

Men det er samtidig klart at en organisasjon av alle jordens ulike land og riker må møte vansker når målene for vår framtid skal gjøres om til praktiske tiltak. Hittil har ikke FN funnet nøkkelen til gjennomføringen av en felles politikk i praktiske spørsmål.

Jordens folk har i denne situasjonen to valg.

Man kan velge å falle tilbake til den nasjonale organiseringen av all politiske virksomhet. Eller man kan velge å bygge samarbeidet skrittvis sammen med de land man har mest felles med.

Norge har valgt det siste - og vårt land er med i en rekke fler nasjonale organisasjoner, der vi steg for steg søker utvikle verden mot det fellesskap av folk og nasjoner vi så fram til i 1945.

Det europeiske fellesskap er en slik organisering av land som har mer felles enn det er som skiller. Fellesskapets mål er gjennom samarbeid på økonomiske, sosiale og politiske områder å fjerne årsakene til motsetninger. Gjennom et nært og forpliktende samarbeid skal vi nå fram til et fellesskap der krig ikke har noen plass på veien mot den verden i fred. I sitt opprop sier de aktive fra vår frihetskrig at «freden må stadig vinnes på ny - samarbeid og fellesskap kan best hindre nye konflikter. Et JA betyr at Norge tar sin plass i dette fellesskapet og bekrefter sin tro på byggende samarbeid».

Dette er en politisk målsetting som samler mennesker på tvers av nasjonale politiske holdninger. Storheten i målsettingen viser at vi er et folk med visdom og vilje til medmenneskelighet. Det er omsorg for Norges framtid.

Og det er omsorg for verdens framtid - en framtid i fred. Derfor ber de 1.000 oss om å stemme JA!

JA til EF

Positiv holdning til JA til EF i Sør-Troms

JA til EF-aksjonens daglige leder i Sør-Troms, Helge Eriksen, har sitt kontor i Harstad. Region Sør-Troms omfatter fem kommuner. Disse er: Harstad, Kvæfjord, Bjarkøy, Ibestad og Skånland. Som eneste heltidansatt blir dette ingen ni til fire jobb. Mange tråder skal trekkes i dersom folkeavstemningen skal gi det ønskede resultat.

Hvordan står JA til EF-aksjonen i Sør-Troms

Vi har etablert egne utvalg i samtlige kommuner og mitt inntrykk er at vi står relativt sterkt i vår region. Aksjonsukken som vi gjennomførte 9.-16. juli ga oss også inntrykk av positiv holdning blant publikum, både ved våre stands og husbesøk. I denne uka fikk vi også distribuert vårt materiell til nesten samtlige husstander i regionen. Jeg vil imidlertid skyte inn at selv om vi satser mye på slike spesielle aksjoner så er vi helt inneforstått med betydningen av det jevne «daglige» arbeid.

Den store utadvente aktivitet vi driver har selvfølgelig ikke vært mulig uten de mange aktive medarbeidere vi har her i distriktet.

Og jeg tror det er meget viktig og nødvendig at Ja-folk aktiviserer seg i valgkamparbeidet.

Og det kan være alt fra å bære JA-merke, delta på stands, skrive avisinnlegg, arrangere husmøter, distribuere materiell etc.

Vi har for Sør-Troms utarbeidet to såkalte kommunebrosjyrer - en for Harstad og en for de omliggende kommuner. I disse brosjyrer ser vi EF-saken ut fra et litt mer lokalt synspunkt.

Hvilke planer foreligger for arbeidet frem til 25. september?

Aksjonsplanen frem til folkeavstemningen er så godt som klar. Den omfatter blant annet debatter, møter, husbesøk, stands osv. I det hele tatt satser vi på en allsidig og frisk valgkamp. Men i motsetning til mange av våre motstandere bestreber vi oss hele tiden på å drive saklig informasjon og påvirkning. Men samtidig legger vi ikke skjul på at vi har som hovedmål å få flest mulig til å stemme JA ved folkeavstemningen.

Motstandargumentasjonen preges jo av mistillit og mistenksomhet. De positive perspektiver ligger i samarbeid og tillit mellom de enkelte nasjoner og folk. Dette tror jeg da også flertallet av nordmenn vil vite å gi sin tilslutning til, avslutter en optimistisk Eriksen.

Oljen og Nord-Norge

Ingen vet i dag sikkert om det finnes olje utenfor den nordnorske kyst, men indikasjonene tyder på det. Det rår også stor tro på at det finnes olje under land. På Andenes og i Vangsvik på Senja er boring i gang. Finnes det olje eller gass i Nord-Norge er det et nordnorsk krav at råvarene utnyttes i landsdelen. Det kan bare skje ved etablering av petrokjemisk industri. En industri som er kapitalkrevende og som krever et stort avsetningsmarked. Foreløpig vet vi lite om mengden, men får det hele det omfang vi håper blir både det norske og nordiske marked for lite.

De ferdige produkter av olje og gass må eksporteres til et større salgsmarked. Det utvidede EF er et slikt marked.

Problemet i Nord-Norge er derfor det enkle at skal landsdelen basere seg på selv å utnytte verdien av olje- og gassfunnene utenfor kysten eller på land må Norge bli medlem av EF. Bare ved medlemskap kan det bli aktuelt å etablere petrokjemisk industri i Nord-Norge. Ved å stå utenfor vil Norge møte et EF som beskytter sin egen petrokjemiske industri med tollsatser opp til 17 prosent.

Under slike forhold vil det være mege vanskelig å bygge opp en slik industri i Norge generelt og i Nord-Norge spesielt.

For oss som bor i landsdelen er det viktig at forholdene legges til rette for en videre utbygging. Det kan bare skje ved etablering av nye arbeidsplasser. Disse vil være et viktig ledd for å hindre fraflyttingen. Nord-Norge har i århundrer vært tappet som følge av eksport av råvarer. Fiskeeksporten er her et skremmende eksempel på hvordan råvarene er sendt vekk og senere skapt arbeidsplasser og gode livsvilkår andre steder. I dag er dette klart for de fleste. Verdien av et marked for foredledede varer kan ingen la være å se bort fra.

For olje og gassens vedkommende står vi nå ovenfor en situasjon hvor vi ikke må gjøre gamle feil om igjen. Mener vi det alvorlig med alle gode ord om nye arbeidsplasser og fortsatt bosetting i vår landsdel må vi stille oss slik at grunnlaget for dette er til stede.

Norsk medlemskap i Det europeiske Fellesskap gir oss som bor i, trives og har tro på Nord-Norge større mulighet enn noengang for til å bygge ut landsdelen.

Både politisk og økonomisk grunnlag for å bli med i EF, sier Arnljot Norwich

JA TIL EF ER Å FØRE VÅR KURS VIDERE

Hvorfor JA til EF, ordfører Norwich?

Det kan være vanskelig i få ord å svare på et slikt spørsmål, men jeg skal forsøke. Saken har, i den grad man kan foreta en deling, to sider. En politisk og en økonomisk.

På et politisk grunnlag sier jeg ja som følge av vår vestlige forankring og tilhørighet. Norge har da også i etterkrigstiden tatt konsekvensen av det. England, Irland og ganske sikkert Danmark går nu inn som medlem av EF. EFTA-samarbeidet som vi hittil har vært med på går derfor i oppløsning. Vi står altså overfor en klar valg situasjon. Å si JA til EF-samarbeidet er etter mitt syn en naturlig videreføring av vår naturlige utenrikspolitiske kurs.

Også sikkerhetspolitiske vurderinger må her tas i betraktning. Et nei vil stille oss utenfor det samarbeid som nu utvikles i Vest-Europa. Et samarbeid som vi naturlig bør være en del av. Og ser vi litt fremover må vi erkjenne at en rekke av de problemer vi står ovenfor, så som miljøvern, kamp mot forurensningene, avspenning øst-vest, vårt forhold til den fattige verden, økonomisk stabilitet bare kan løses gjennom internasjonalt samarbeid. Og vi må begynne der vi hører hjemme. Økonomisk er det helt på det rene at Norge som nasjon vil tjene på medlemskap. Det er uforståelig å se bort fra et slikt faktum. Det som gagnar landet totalt sett vil også være til fordel for de enkelte næringer. Og grunnlaget for nesten all praktisk politikk er økonomisk vekst.

Nærdemokrati er i dag et populært ord - nå påstår nei-folket at vi ved å gå med i EF går motsatt vei - er det riktig?

-Denne misforståelse er dessverre utbredt blant mange..

Det vil fortsatt bli en nasjonal sak å utforme det demokratiske mønster, det er de problemer vårt nasjonale demokratiske styresett i dag ikke kan gjøre noe med som i store trekk blir EF-oppgaver. Dermed blir også de folkevalgte mulighet å påvirke avgjørelsene i internasjonale spørsmål større. Dette må vel i høyeste grad være å utvikle nærdemokratiet!

Hva med eventuelle oljefunn her i Nord-Norge?

Det vi vet er at de kvanta vi hittil har funnet er små i verdensmålestokk. Skulle det vise seg at disse er så store som vi håper må vi ta sikte på å bli annel enn råoljeleverandør - vi må bygge opp en petrokjemisk industri. Til dette trenger vi et stabilt marked uten høye tollmurer og dette finner vi innenfor EF. En nord-norsk oppgave i fremtiden må være at vi innen landsdelens grenser viderefører vårt råstoff før vi selger det. Her tenker jeg i første rekke på fisk, men også på mineraler og eventuelt da olje. Muligheten til å klare det er atskillig større ved EF-medlemskap.

Hva med EF og distriktspolitikk. Det er jo et felt vi er spesielt opptatt av?

Norge vil som EF-medlem stå helt fritt med hensyn til valg av

distriktspolitiske virkemidler. Men i tillegg vil vi kunne få en betydelig støtte fra EF.

Eksempler fra Italia viser nettopp dette. Her slår man fast at uten EF ville de ha hatt en atskillig dårligere evne til å iverksette distriktspolitiske tiltak.

Men jeg vil også snu litt på problematikken og spørre: Dersom Norge vil komme dårligere ut av det økonomisk ved å stå utenfor EF - hvilken mulighet har vi da til å styrke distriktene? Konklusjon: EF-medlemskap vil sette oss i stand til å føre en bedre distriktspolitikk.

Så der er ingen tvil om hva ordfører Norwich vil anbefale sine velgere å stemme den 25. september?

Overhodet ikke. Avstandene blir stadig mindre, og våre problemer skiller seg ofte ikke ut fra andre folks.

En naturlig konsekvens er vilje til samarbeid. Og med nasjoner som på en rekke grunnleggende felter står oss nær.

En må heller ikke se bort fra de positive fredsperspektiver dette er en begynnelse til.

Til slutt: La oss ikke rote oss bort i detaljer, men se på hovedtrekkene. Spørsmålet er om Norge fortsatt skal være med i det vestlige samarbeid, eller skal vi som enkelte grupper av nei-folket vil, orientere oss østover.

Jeg mener Norge skal være med på å utforme fremtidens Europa som den aktive deltager. Derfor sier jeg JA til EF.

Fiskeriene, Norge-Norge... (forts. fra s. 1)

nia, Irland og Danmark. Storbritannia og Irland har allerede vedtatt å bli medlem av EF, og det er all sannsynlighet for at Danmark vedtar det samme. Hvis Norge bli stående utenfor vil vi møte et tollbelte for vår fiskeeksport som blir svært følelig for næringen. Vår fiskeeksport får store hindringer hvis Norge avviser EF-medlemskap. Fisk er av de varer som ikke er inkludert i frihandelsforslaget til andre land og det må påregnes toll om Norge søker en slik ordning. Skal bosettingen langs den norske kyst sikres, må det sikres avsetning for de produkter som fiskes opp. Det er omlag 40 000 fiskere i Norge, hvorav om lag 21 000 med

fisket som eneyrke. I fryseindustrien er det ca. 6000 ansatte. Skal disse arbeidsplasser sikres er det nødvendig med eksport. Ved medlemskap i EF vil Norge sikres et stort marked med økte muligheter for avsetning for våre foredledede fiskeprodukter. Utenfor EF vil vi få vanskeligheter med å selge våre varer.

Dette gjelder i høy grad for fiskeriens vedkommende. De illustrerende tall for eksporten og oversikten over hvilke land Norge eksporterer fiskeprodukter til, viser dette klart. Påstanden om at Norge kan opprettholde og utvikle sine fiskerier og sikre bosettingen langs kysten utenfor fellesskapet i EF, savner ethvert grunnlag i den praktiske virkelighet.

'JA til EF's fylkeskontor for

SØR-TROMS:

«JA til EF»-aksjonen
Strandgt. 19, Boks 922,
9401 Harstad, tlf. 082-61277.

NORD-TROMS:

«JA til EF»-aksjonen
Forsikringsgården, boks 844,
9001 Tromsø, tlf. 083-81830.

Fylkeskontoret står til disposisjon med bl. a.:

- Informasjonsmateriell
- Bil- og jakkemerker
- Formidling av foredragsholdere
- Hjelp til opprettelse av lokale «JA til EF»-grupper.

Si JA til EF

erkt i løypa erkt på JA-s

- Jeg tilbød Olav og Ottar at vi skulle ta en høyst familiær konkurranse om hvem av oss som skulle ha trofeet til oppbevaring, men fikk avslag på tilbudet forteller «storebror». Det var sympatisk gjort av dem. Jeg måtte ha stilt til den dysten som 35-åring.

Og således kan vi altså sitte hos Magne og lese skilopernavn gravert i solv, tett i tett over en halv meter høy pokal - vinnerlag fra 1920 til 1952.

Øverst på kanten er både Torleif Haugs og Johan Grottnums-bråtens navn å finne.

- Glem nå ikke at Asbjørn Støhølen på Tynset et år måtte hoppe inn på Nord-Østerdalslaget fordi en av oss brodrerne ble sjuk. Laget vant selv om Støhølen falt i et av hoppene. Han har ergret seg unodig over det fallet, Støhølen, sier Magne Gjermundshaug.

Tror på samarbeid

- Hvorfor torn for «JA til EF»?
- Fordi jeg tror på samarbeid. Jeg håpet på Nordok som så mange andre. Når vi ble skuffet i de forventningene, har vi ikke annet alternativ enn EF. Og når det innbyrdes stridbare Europa endelig har forstått og

tatt konsekvensen av, at samarbeid er eneste utvei for løse vår tids problemer, kan det bare begeistre. Når «JA til EF» kaller på aktivitet så er det naturligvis fordi man ikke rolig kan se på uholdbar agitasjon for at vi bør holde oss utenfor dette samarbeidet.

Vi har fått et forhandlingsresultat som det er all grunn til å være tilfreds med. Man kan da ikke uten videre se på at dette blir mistolket og mistenkeliggjort i den hensikt at vi skal sette oss selv utenfor det samarbeidet som vi vet kan komme til å bety så mye for oss. Ikke minst utover i bygdene bør vi nå ha sett at vi ikke kan la tiden og utviklingen løpe fra oss. Den aktivitet i distriktene som vi håper på, vil ikke tale noen «vente og se periode». Det kan fort bli for tynt lokalmiljø å bygge videre på. Og vi kan oppleve at vi kommer for sent for å mestre f.eks. forurensningsproblemene. I sommer er det også i Alvdal målt nedbør med en surhetsgrad så stor at der ikke kan leve fisk.

- Og så skal vi kanskje dra skinnlura ned over orene og sitte avventende i vår egen krok av verden i stedet for å være aktivt med på samarbeid om avgjørende oppgaver som bare kan

løses tilfredsstillende nettopp ved samarbeid?

- Nei, sier Magne Gjermundshaug, kan man formå å rydde unna noe av skremelsagitasjonen og medvirke til et positivt JA ved folkeavstemningen i september, så gjør man det mer enn gjerne.

Begeistret av fellesskapstanken

- Knappt noe har begeistret meg mer enn den europeiske fellesskapstanken da vi første gang ble kjent med den for mer enn ti år siden, sier Per Samuelshaug og ler til spørsmålet om man ikke blir overdreven individualist av å vinne fem-mila i Holmenkollen. Knappt noe skaper mer av samkjensle enn idretten.

- Også her i landet fikk man inntrykk av at fellesskapstanken ble møtt med bred oppslutning i første omgang, men senere kunne man bare undre seg over at grupper i befolkningen endret kurs - og det med de besynderligste motiveringer.

- Jeg er mest forundret over at ungdomsorganisasjoner går imot samarbeidstanken, sier Samuelshaug. Vurdert med erfaringer fra krisetid og krigstid, er denne motstanden ikke

til å begripe. Samkyem, utdannelsesmuligheter på videst mulig grunnlag, ekspanderende næringsliv med rikt tilbud av arbeidsplasser må da være enhver generasjons ungdomsdrøm. Og de eldres ønske om å kunne gi ungdommen som tilbud.

- . . . Vi vet at disse mulighetene ligger i EF-samarbeidet.

- Egentlig har vi vel for lenge tålt og oversett Nei-folkenes uholdbare framstillinger. Nå får det bli en oppgave å imøtegå dem.

Jordbruket utslagsgivende

- Jo, jeg er medlem av Norges Bondelag og jeg har også forsøkt å skjotte mine tillitsverv i Bondelaget på beste måte, men jeg kan ikke gi noen rimelig forklaring på hvorfor så stor del av Bondelagets medlemmer går imot norsk EF-medlemskap, sier Hallvard Eggset. Personlig liker jeg heller ikke alt i den jordbruksavtalen vi har fått med EF, det ville f. eks. ha vært positivt å få alt av tilskuddsordninger knyttet til produksjonsfremmende tiltak, men i en hver avtale skal det tas hensyn til to parter, og etter min vurdering kan norsk jordbruk gå fortrøstningsfullt til EF-samarbeidet etter den avta-

len vi har fordi den garantert vekst og vet forovr ekspansjon det tredje det viktig vikle et V ger på sam blemer og gaver.

- Men jeg på, sier avtalen for utslagsgiv punkt i E

Per Samuelshaug

Skogdirektør Hans Kr. Seip om EF-medlemskap:

Dette er
teskt fra
midtsidene

Åpenbare fordeler for skogbruket er viktig for bygdene

Hele 86 prosent av skogeierne i Norge driver samtidig jordbruk og bor i den bygda hvor de har skogen. Skogressursene ligger hovedsakelig i utkantstrøk, og teller mye i distriktspolitisk sammenheng. Disse forhold burde tilsi at man vurderer bygdenæringene ut fra et helhetssyn i relasjon til norsk medlemskap.

Det er skogdirektør i Landbruksdepartementet, Hans Kr. Seip som sier dette. Seip er bosatt i As hvor han blant annet er formann i Menighetsrådet. Han er også sterkt engasjert i Kirkens Nødhjelp.

- Forhandlingsresultatet for jordbruket er tilfredsstillende,

mener Seip. For skogbruket innebærer EF-medlemskap så åpenbare fordeler at man ikke engang fant det nødvendig å forhandle om dette. Norsk EF-medlemskap vil medføre at vi i langt større grad vil kunne eksportere høyt foredledede skogprodukter, noe som igjen fører til mer stabile priser og et

stabilt marked. Det siste er ikke minst viktig.

- Tommerprisene vil få en tendens til å ligge høyere enn i dag, noe som naturlig gir bedre lønnsomhet og større muligheter for utnyttelse av skogen i utkantstrøkene. Distriktspolitisk vil dette få en vesentlig betydning, naturligvis også for bon-

denesiden mesteparten av skogen er på deres hender, understreker Seip.

De økonomiske fordeler for landbruket teller likevel ikke mest, mener Hans Kr. Seip. - For meg står det som vesentlig at EF åpner veien til større forståelse og balanse i Europa.

Fylk
Pet

Eu
fro
he
de
isl
ar

Så leng
tid - he
fred er
Europ
samarl
kesma

Petter
iisk et
annet
for Kr
Bystyre
mann
som al
oppret
sitt pa

Fylkesr